

عنوان مقاله:

آیین مسیحیت و نشانه های آن در شاهنامه

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نصرت اله احمدی فرد - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی و مدرس دانشگاه

مریم شریفی - کارشناس ارشد و مدیر دبیرستان عفاف شهر ایلام

خلاصه مقاله:

موضوع این نوشته بررسی بازتاب آیین مسیحیت در شاهنامه حکیم ابوالقاسم فردوسی؛ شاعر حماسه‌سرای قرن چهارم و پنجم هجری قمری است. همانگونه که بر ادبشناسان و دوستداران ادبیات معلوم است یکی از مهمترین زیرساختهای آثار حماسی و درونمایه های مستمر آن زمینه های دینی و اعتقادی افراد، گروهها، ملتها و اقوام مختلف میباشد. اصولا آرمان انسان های پاک سرشت، وجود جامعه ای دیندار، دیندان، مذهبی و به طور کلی آن مدینه فاضلهای است که حکیم فیلسوف، فارابی، به دنبال آن گشتهاند اما در آثار حماسی تا ادیان و پیام آوران آنها به عنوان مصلحان بزرگ جهانی به پا نخیزند و قهرمان و یا پهلوانی داد حمایت از آن راسر ندهد (همچون زرتشت و اسفندیار) اثر حماسی مبتنی بر پایه های دینی متولد نمیشود. لذا وجود دین جزء لاینفک آثار حماسی به شمار میرود. نوشته حاضر، حاصل کاوشی است در شاهنامه تا بازتاب آیین مسیحیت در چنین اثری سترگ و جهانی پژوهیده شود و آشکار گردد

کلمات کلیدی:

دین، شاهنامه، نشانه و مسیح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/582077>

